

[Poul Nilsson.]

haft mange samråd med den højtærede minister for offentlige arbejder, som herunder mundtligt har besvaret en række af de til ministeren stillede spørgsmål. Herved er mange af de i udvalget drøftede problemer blevet belyst, og jeg vil gerne nævne nogle af disse: de tabgivende sidelinjer, takster og regnskaber m. m. for Københavns nærtrafik, for Store-Bæltsoverfarten og for andre områder samt reglerne om forrentning og afskrivning af statsbanernes aktiver.

Udvalget har modtaget skriftlige henvendelser fra Forenede Danske Motorejere og Landsforeningen Danske Vognmænd, Arbejdernes Fællesorganisation i Glostrup, Hovedstadkommunernes Samråd og Landbrugets Transportudvalg. Frå såvel Forenede Danske Motorejere og Landsforeningen Danske Vognmænd som Landbrugets Transportudvalg har repræsentanter haft foretræde for udvalget for mundtligt at præcisere deres synspunkter.

Ved første behandling af nærværende lovforslag gav jeg udtryk for, at det var ønskeligt, ikke mindst på baggrund af københavnske dagblades megen omtale af taksterne i nærtrafikken, om man kunne få oplysning om driftsformen i nærtrafikken. Jeg fik ved den lejlighed en del oplysninger af den højtærede minister om dette specielle, meget vigtige problem, og jeg siger næppe for meget, når jeg fremhæver, at vi i udvalget har fået meget værdifuldt materiale frem. Man har vist lov til at fastslå, at den megen tale om nærtrafikkens store indtægter ikke vil kunne holde ved nærmere analyse.

I udvalget blev der rejst et problem vedrørende undtagelsesbestemmelserne i taksterne for nærtrafikken og omegnskommunerne, og der blev gjort opmærksom på, at undtagelsesbestemmelserne ikke havde virkning for alle omegnskommuner, idet et par af disse ikke var med. I udvalget var det ikke muligt at opnå nogen ændring af lovforslaget på det område. Dels var man bange for, at det ville få til følge, at andre kommuner ville melde sig med krav om samme undtagelsesstilling, dels er det blevet stærkt frarådet af statsbanernes ledelse, ligesom den højtærede minister ikke mener at kunne ændre det fremsatte lovforslag.

Jeg erkender meget gerne, at dette sammen med de andre oplysninger, jeg har kunnet tilegne mig under udvalgsbehandlingen om såvel nærtrafikkens rentabilitet som den pris, man betaler i nærtrafikken i dag, har gjort indtryk på mig, og som følge deraf har jeg ikke kunnet give tilslutning til at ændre lovforslaget på de nævnte områder, men da et medlem af udvalget, min partifælle det ærede medlem hr. Francke, har ønsket, ja, kæmpet for at få en sådan ændring, nu selv vil redegøre for sine synspunkter her i tinget, skal jeg ikke fordybe mig i dette problem.

I henvendelsen fra Arbejdernes Fællesorganisation i Glostrup af 1. maj 1959 protesteres der mod den påtænkte forhøjelse af billetpriserne i den københavnske nærtrafik. Den rammer særlig hårdt de arbejdere, der på grund af boligforholdene har lejet bolig i omegnen af København og er tvunget til at benytte S-tog for at blive befordret til deres arbejdspladser. Den højtærede minister har indrømmet, at dette spørgsmål bør overvejes, og har som sin opfattelse udtalt, at det ikke bør løses ved en nedsættelse af taksterne, men ved, at der gives skattefradrag for særlige befordringsudgifter til arbejdspladsen. Jeg er helt enig med den højtærede minister i dette synspunkt og beder den højtærede minister gøre sin indflydelse gældende på højeste sted. De mange mennesker, som har arbejdsplads uden for deres hjemsted og som følge deraf har befordringsudgifter, bør kunne få sådanne udgifter tilgodeset ved skattefradrag. Hvis en sådan reform kan gennemføres, vil ordningen komme til at gælde alle, der arbejder under de nævnte forhold.

I Landbrugets Transportudvalgs henvendelse af 26. maj 1959 oplyses, at transporten af en række let fordærlige landbrugsprodukter i stigende grad afvikles ved køleautomobiler, og at taksterne for overførsel over Store-Bælt af automobiler af denne art er væsentlig større end taksterne for overførsel af jernbanevogne, hvorfor disse takster for køleautomobiler bør nedsættes. Transportudvalget ønsker foretaget et bredt anlagt undersøgelsesarbejde af erhvervslivets trafikproblemer, for så vidt angår veje og baner, og endelig ønsker Transportudvalget foretaget en undersøgelse af behovet for anskaffelse af flere kølevogne